

2010. szeptember 9.: Az uniós hulladékjog és a hulladékgazdálkodás jogalkalmazási problémái c. szeminárium

3. Esettanulmány: Hulladékgazdálkodási bírság

Moderátorok: Dr. Sugár Tamás, bíró
Dr. Teszár László (JNOI)

1./

A felügyelőség döntése súlyos eljárási és anyagi jogi jogszabálysértésekben szenved, a főfelügyelőség jogszerűtlenül hagyta helyben az elsőfokú döntést (kifejtés a következő pontokban).

2./

A felügyelőség a Ket. 90.§-ában meghatározott értesítési kötelezettségét betartotta.

3./

A Ket. 71.§ (1) bekezdése alapján a hatóságnak az ügy érdemében határozatot kell hoznia, az egyéb eljárás során eldöntendő kérdésekben pedig végzést kibocsátani. Az elsőfokú hatóság a bírság kiszabása vonatkozásában végzéssel döntött, ezzel megsértette a Ket. 71.§ (1) bekezdésében írtakat, mivel határozatot kellett volna hoznia.

A jogesetből nem derül ki, hogy a másodfokon eljáró főfelügyelőség milyen döntési formában hagyta helyben az elsőfokú végzést.

Az 1/2009. Közigazgatási jogegységi határozat szerint a téves formában meghozott közigazgatási döntést a bíróságnak hivatalból a tartalma szerinti eljárásban kell felülvizsgálnia. Ezért a beadvány elnevezésétől függetlenül a végzés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet nem peres eljárásban, a határozat ellen benyújtott kérelmet peres eljárásban kell elbírálni. A bírósági eljárás peres vagy nem peres jellege a közigazgatási döntés tartalma szerinti helyes elnevezéséhez igazodik.

Ennek megfelelően - függetlenül attól, hogy a másodfokú hatóság végzés vagy határozat formájában hozta meg döntését - a jogerős döntéssel szembeni beadvány keresetlevélnek minősül, a közigazgatási bíróságnak peres eljárásban kell felülvizsgálnia a támadott döntést.

Amennyiben az elsőfokú hatóság az ügy érdemében határozat helyett végzéssel döntött, úgy a másodfokú hatóság jogosult és köteles az ezen döntéssel szembeni fellebbezést határozattal elbírálni.

4./

A 2004. évi XLIII. törvény (Hgt.) 49.§ (3) bekezdése kimondja, hogy a bírság kiszabására a környezetvédelmi hatóságnak a jogsértés elkövetésére való tudomásszerzéstől számított egy éven túl nincs lehetősége. Az elévülés mindaddig nem kezdődik el, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll.

A jogszerűtlen állapotot az elsőfokú hatóság 2008. augusztus 12-én észlelte, ezt az állapotot a Kft. néhány napon belül felszámolta. Ennek ellenére az elsőfokú hatóság a bírságotól döntését 2009. szeptember 15-én hozta meg, vagyis a Hgt. 49.§ (3) bekezdésében meghatározott határidőn túl. Erre figyelemmel a döntés jogszabálysértő, a bíróságnak ezért helyt kell adnia a keresetnek és hatályon kívül helyezni a másodfokú döntést az elsőfokú döntésre is kiterjedően.

Amennyiben a hatóság meghozta volna döntését egy éven belül, úgy a bírság kiszabása körében is jogszabálysértően járt el. Egyrészt mindhárom szabályszegés (tényállás) után kiszabta a bírságot, másrészt a több tényállás alapján összeadott bírságösszeget emelte meg a felével.

Helyesen akkor járt volna el a bírságrendelet 3.§ (6) bekezdése alapján, ha a legsúlyosabban minősülő tényállás alapján kiszabható legmagasabb bírságösszeget legfeljebb a felével emelten szabja ki.

Harmadlagosan az elsőfokú hatóság megsértette a bírságrendelet 4.§ (4) bekezdésében írtakat, mivel a bírságot a felügyelőség számlájára kell befizetni teljes összegben, a felügyelőség az, amely annak 30 %-át átutalja 15 napon belül az érintett önkormányzatnak.

5./

A felügyelőség döntése egyébként összhangban áll a 2006/12/EK, valamint a 2008/98/EK Irányelv rendelkezéseivel.